

Budou “zájmy” USA obětovány na oltář nové indicko-pacifické strategie?

infokuryr.cz/n/2023/02/10/budou-zajmy-usa-obetovany-na-oltar-nove-indicko-pacificke-strategie

kuryr

10. února 2023

Anglo-američtí tvůrci zahraniční politiky věří, že svět touží po osvobození od pekingské hanebné agendy na ukončení chudoby

Jak je transatlantický svět nasáván do víru mccarthyanské noční můry s novou vlnou protiruské a nyní protičínské hysterie, vlna nových „asijsko-pacifických“ doktrín je v zajatých státech... Myslím „člen“ státy NATO – voj.

Počínaje americkou „Indo-pacifickou strategií“ z února 2022 se objevily podobné protičínské programy nalevo i napravo, všechny s jediným cílem: eliminovat čínskou hrozbu všemi dostupnými prostředky.

Začátkem června 2022 Spojené království oznámilo svůj vlastní obrat v politice Asie, přeměněný na podivně pojmenovaný „Indo-Pacifik Tilt“, který se soustředí méně na liberální, proenvironmentální jazyk EU a více na rozšiřování své vojenské přítomnosti v Číně. dvorek.

Poté, co madridský summit NATO v červnu 2022 oficiálně označil Čínu za „systémového rivala“, oznámilo kanadské ministerstvo zahraničí v listopadu 2022 svou vlastní indicko-pacifickou strategii, po níž následoval absurdní 26stránkový program zveřejněný 10. ledna 2023, který nastínil podrobnosti o nové roli Kanady v Tichomoří (která bude předmětem budoucí zprávy).

Dne 25. ledna 2023 zahájil program NATO ironicky nazvaný Věda pro mír a bezpečnost novou „Iniciativu spolupráce v oblasti Indo-Pacifiku“, po níž následovala 30. ledna 2023 „Indicko-pacifická bezpečnostní iniciativa Atlantické rady“ zabývající se „Rostoucí hrozbou Číny“. k mezinárodnímu řádu“. Ve stejný den, kdy Atlantická rada představila tuto novou doktrínu, byl novým ředitelem programu jmenován americký zpravodajský důstojník Markus Garlauskas.

Přestože bylo vynaloženo úsilí, abychom se ve většině výše uvedených zdánlivě nesouvislých zpráv vyhnuli vysloveně militaristickému výrazu, faktem je, že jde o mutaci Obamova toxického „Asia Pivot“. Na rozdíl od malých kinetických válek proti nejaderným státům, jako je Irák nebo Libye, je tento nový válečný plán proti Číně pestrou směsicí všech nástrojů asymetrické války nasazených najednou, zaměřených nejen na Čínu, ale především na její slabší sousedy. Kromě zjevných konvenčních vojenských a barevných revolučních technik, o kterých jsem obsáhle psal jinde, se tato nová éra indicko-pacifických strategií opírá o následující:

1 – Vedení asijských sousedů k obchodním dohodám, ekonomickým partnerstvím a vojenským partnerstvím s transatlantickou komunitou, aby je vytáhli z oběžné dráhy Číny

2- Nutit sousedy Číny k vojenským dohodám s USA, Kanadou, EU a zejména absurdní „Globální NATO“, které prosazuje Jens Stoltenberg a jeho klony think-tanků v Bruselu a Washingtonu.

3- Prosazovat protičínský konsensus o lidských právech, který ospravedlní nekonečné sankce proti Pekingu za údajné špatné zacházení s Tibetany, nucenou práci Ujgurů a utlačovaných Hongkongů.

4- Povzbuzení co největšího počtu národů v anglo-americké sféře vlivu, aby se zdržely obchodování s Čínou nebo čínskými státními společnostmi s cílem bránit řád založený na pravidlech

5- Budování klece proti rozvoji kolem Číny a jejích sousedních regionů pod rouškou „řízení ekosystému“, „zeleného financování“, „dekarbonizace“ a „ochrany oceánů“.

6- Vybudujte nové obchodní aliance v Tichomoří, abyste čelili čínské Námořní hedvábné stezce a Čínskému regionálnímu komplexnímu hospodářskému partnerství (RCEP) s nejednoznačně nazvaným indicko-pacifickým ekonomickým rámcem pro prosperitu (IPEF) pod vedením USA.

Protože architekti této agendy nejsou přesně známi svým smyslem pro realitu, obsahují cíle také celou řadu nástrojů, které nejsou k dispozici, ale jsou jako takové zamýšleny.

První na seznamu pomyslných nástrojů k podmanění Číny je neuvěřitelná ekonomická síla mocného amerického dolaru, po jehož obchodech prý každý na světě zoufale touží.

Vezměte si příklad některých zastánců protičínského programu, píšících v The Hill, kteří kritizují IPEF ne za to, že je klamný – ale spíše za to, že není dostatečně klamný, a říkají: „IPEF zanedbává jednu ze záhad amerického úspěchu v Asii. – přístup na americké trhy. Byla to tato návnada a americký regionální bezpečnostní deštník, který poháněl po druhé světové válce hospodářské zázraky Japonska a Jižní Koreje a později Hongkongu, Singapuru, Tchajwanu a samotné Číny.

Ignorující skutečnost, že kdysi životaschopná americká ekonomika poválečných desetiletí se stala vydlabanou skořápkou deindustrializované hniloby, kterou nahradila rakovinová bublinová ekonomika, autoři výše citovaného článku ukazují naprostou neznalost Skutečnost, že jediná nejistota, která otřásá samotnými základy asijsko-pacifického regionu, je způsobena válečnými antagonismy nejistého, němého obra, který si příliš kompenzuje svou průměrnost a hrozící kolaps.

Navzdory skutečnosti, že Čína je nesporným motorem světového hospodářského růstu, národního bankovníctví a vědeckého pokroku, anglo-američtí jestřábi zahraniční politiky, kteří navrhnou indicko-pacifický program, si představují, že svět touží po tom, aby byl osvobozen od pekingských hanebných plánů na ukončení chudoby, zvýšit produkci potravin, vybudovat infrastrukturu a znovu vybudovat válkou zničené části světa poničené bombardováním pod vedením NATO.

I když někdo odmítne mé poznámky o čínském programu jako „romantický idealismus“ a místo toho vezme v úvahu pouze základní vlastní zájmy každého, kdo obchoduje s Čínou, základní ekonomická fakta obchodních vztahů Číny s jejími sousedy by měla přimět každého, kdo má zdravou mysl, aby rozeznal co asijsko-pacifické národy považují za hlavní sílu jejich současné a budoucí prosperity.

Vezměme si případ americké vojenské kolonie Japonsko, kde Čína v roce 2020 spotřebovává více než 20 % obchodního vývozu, předčí USA a v roce 2021 stoupla ze 146 miliard na 206 miliard dolarů. Přestože je Japonsko ovládáno umělými loutkami, které vyvolávají antagonismus s Čínou, je Japonsko ekonomicky mnohem více závislé na Číně než kterýkoli jiný národ, včetně USA.

Nebo si vezměte Jižní Koreu – dalšího kandidáta na tichomořské NATO a druhou největší vojenskou kolonii v Tichomoří za Japonskem, jehož největším obchodním partnerem je Čína, která

mezi lety 2016 a 2021 přijala 240 miliard dolarů (ve srovnání s pouhými 131 miliardami dolarů s USA za stejnou dobu). období).). Bez Číny se jihokorejská ekonomika doslova zhroutí.

Přestože se USA zoufale snaží zastrašit asijské země, aby se s nimi spojily proti Číně, obchod Pekingem se všemi deseti zeměmi ASEAN vzrostl za poslední rok o ohromujících 71 % a o 41 % s Indií – obě země mají společné zájmy s Ruskem, Íránem , Afrika a širší multipolární aliance.

Evropská unie trpěla v posledním roce pod anglo-americkým tlakem krveprolití.

Nejprve byl omezen přístup k levné a hojné ruské ropě a plynu, poté byla v květnu 2021 zmrazena dlouho očekávaná komplexní investiční dohoda mezi EU a Čínou poté, co Čína protisankovala pět evropských poslanců za použití propagandy CIA k ospravedlnění režimu sankcí proti Číně. za údajné špatné zacházení s Ujgury. Po zmrazení této dohody následovalo rozhodnutí Bruselu uvalit cla na čínský hliník, stejně jako čínské zrušení nákupu výrobce čipů a čínské zablokování nákupu blíže nespecifikované stavební společnosti. 30. ledna Thierry Breton, evropský komisař pro mezinárodní trhy, uznal, že EU „mí udusit čínský polovodičový průmysl,“ a pokračoval: „Plně souhlasíme s cílem připravit Čínu o nejpokročilejší čipy. Nemůžeme Číně umožnit přístup k nejpokročilejším technologiím.”

Navzdory těmto ošklivým skutečnostem zůstává faktem, že EU zůstává (a nadále bude) plně závislá na obchodu s Pekingem, který zůstává zdaleka nejdůležitějším obchodním partnerem EU. Nejen, že Čína je největším zdrojem vývozu do EU (představující 22 % vývozu v roce 2021 a objem bilaterálního obchodu 711 miliard USD v prvních deseti měsících roku 2022), ale EU je také závislá na kovech vzácných zemin. kontrolovaná Čínou (která kontroluje téměř 90 % světových dodávek). Než USA v únoru 2022 oznámily svou indicko-pacifickou strategii, V té době již EU dala jasně najevo své vlastní záměry a v září 2021 zahájila svou „strategii EU pro spolupráci v

Indo-Pacifiku“ – s tím důležitým rozdílem, že Čína není považována za soupeře nebo „narušitele“, ale za partnera pro spolupráci. byl zaměřen. Tento duch spolupráce byl zjevně nesnesitelný pro oligarchii, která chtěla připravit půdu pro nový temný věk.

Obchod s Ruskem, Ruskem vedenou EAEU, Africkou unií, jihozápadní Asií, Střední Asií, státy Perského zálivu a zeměmi CELAC letos také prudce vzrostl a nevykazuje žádné známky zvratu.

Řekl jsem to již dříve a řeknu to znovu: Čína, Rusko a každý další národ, který sedí na druhé straně transatlantické uzavřené komunity, si je vědom nejisté časované bomby, kterou bublinový bankovní systém na Wall Street a City of Londýn reprezentuje velmi vědomě.

I když syntetické skořápky v současné době sedí na vedoucích pozicích v hlavních městech Německa, Francie, Japonska, Tchajwanu a dalších zneužívaných obětí, velká většina lidí, podnikatelů a intelektuálů ví, že scénář, který v roce 1992 uzákonil Nový světový řád a „Konec dějin“, již neplatí pro svět vedený Eurasíí.

Kromě zoufalého krátkodobého vypuštění jaderných hlavic, pouhá skutečnost, že prorůstové priority Eurasie zaměřené na člověka, v čele s rozvíjející se iniciativou Číny „Pás a cesta“, vedou ke skutečným těžištím, což znamená, že bouře, které zpusťší západní svět nebude trvat věčně a že temná propast vytvořená zhroucením bankovního systému bude něčím, co nelze nahradit životaschopnou ekonomickou a bezpečnostní architekturou, lépe odpovídá architektuře lidského druhu.

Matěj Ehrlich

ZDROJ

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet:

